

**“मीठे बच्चे— वारिस बन्नु छ भने बली चढ अर्थात् सबैबाट नष्टोमोहा बन। साकार बाबालाई पूरा-पूरा
अनुसरण गर।”**

प्रश्न:— पापहरूबाट बच्ने तथा अनेक आत्माहरूको आशीर्वाद प्राप्त गर्ने साधन के हो?

उत्तर:— पापहरूबाट बच्नको लागि तन-मन-धन सबैथोक बाबामा समर्पण गरिदेऊ, फेरि ट्रस्टी (निमित्त) भएर सम्हाल। कदम-कदममा श्रीमत लिइराख। श्रीमतले भन्छ— तिमी बच्चाहरूले आफ्नो पैसा पाप कर्ममा लगाउन सक्दैनौ। पाप आत्मालाई दान दिनु भनेको पनि पाप गराउन निमित्त बन्नु हो। त्यसैले यदि धन छ भने रूहानी हस्पिटल खोल। यसबाट धेरैको आशीर्वाद मिल्छ।

गीत:— हमारे तीर्थ न्यारे हैं...

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा सिकिलधे बच्चाहरूले महिमा सुन्यौ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— भारतवर्ष नै पापात्मा र पुण्यात्मा कहलाउँछ। भारतवर्ष निवासीहरूले नै पतित-पावनलाई बोलाउँछन्। सत्ययुगमा त पतित हँदै हँदै नन्। त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग, शिवालय, पुण्य आत्माहरूको भूमि। कलियुग हो पाप आत्माहरूको भूमि। भारतवर्षमा दान-पुण्य पनि धेरै गर्छन्। यस समयमा तिमी बच्चाहरूले पनि बाबालाई तन-मन-धन सबै थोक दिन्छौ। तिमी अगाडि उदाहरण पनि छन्। यी बाबा निमित्त बने किनकि जान्दछन्— जस्तो कर्म म गर्छु मलाई देखेर अरूले पनि गर्न थाल्नेछन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यीद्वारा म यस्तो कर्म गराउँछु जसले गर्दा स्वर्गमा यी नम्बरवन बन्छन्। यिनी तन-मन-धन सबै दिएर तत्काल नष्टोमोहा बने। आफ्नो बच्चाहरूलाई वारिस नबनाएर यिनै माताहरूलाई बनाइदिए। सबै थोक माताहरूलाई अर्पण गरिदिए। ट्रस्टी बनाइदिए। भने— यो सबै थोक तपाईं माताहरूको चरणमा छ। तिमी वारिस बन। केही पनि ख्याल राखेनन्। हामी त बाबाको बन्छौं। भक्तिमार्गमा जन्म-जन्म गाउँदै आयौ— बली चढ्नेछु, मेरो त एक बाबा, अरू कोही छैन... अब म यी माताहरूलाई आफ्नो वारिस बनाउँछु। यी माताहरूद्वारा नै सृष्टिको कल्याण हुनु छ। पहिले मातालाई आफ्नो गुरु बनाइदिए। मेरो त एक बाबा, अरू कोही छैन। नत्र बच्चा आदिमा मोह त हुन्छ नि। तर एकदम उनीहरूबाट दिल टुटेर, बाबा सँग दिल लाग्यो। बेहदको वर्सा लिनु छ भने हदको सबै थोक दिनु पर्छ। तर बाबा त दाता हुनुहुन्छ, उहाँ कहिल्यै पनि लिनुहुन्न। शिवबाबा त दिने वाला हुनुहुन्छ। निर्देशन दिनुहुन्छ— यसरी-यसरी गर। यी माता गुरु बन्छन्। त्वमेव माताश्च पिता... पहिला माता। सत्ययुगमा पनि पहिला लक्ष्मी फेरि नारायण। पहिला राधा फेरि कृष्ण। जसरी बाबा माताहरूलाई अगाडि राख्नुहुन्छ त्यसरी नै पुरुषहरूले पनि माताहरूलाई अगाडि राख्नु छ। उनीहरूको सम्हाल गर्नु छ। बिचराहरू अबला हुन्छन्।

तिमी सबै यतिबेला ज्ञान नदीहरू हो। ब्रह्मापुत्रा नदी सागरमा गएर मिल्छ। कलकत्तामा ब्रह्मापुत्रा नदी छ। शिवजयन्तीमा त्यहाँ ठूलो मेला लाग्छ। ब्रह्मापुत्रा नदी र सागरको संगममा सबै यात्रीहरू जान्छन्। त्यहाँ गएर सबै स्नान गर्छन्। शिवबाबा हुनुहुन्छ ज्ञानसागर अनि यी ब्रह्मा हुन् नदी। अहिले तिमी आएका छौ ब्रह्मा नदी, शिव सागरको मेलामा। तर यी सबै हुन् ज्ञानको कुरा। ज्ञान सागरबाट तिमीहरू निस्किएका हो।

२०७५ जेष्ठ १६ बुधबार ३०-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

ज्ञान स्नानबाट नै सबैको कल्याण हुनु छ। पानीको कुरा होइन। यी ब्रह्मपुत्रा ब्रह्मा हुन्, शिवबाबाको सन्तान। तीर्थको रहस्य पनि तिमी बुझ्दछौ। हामी बुद्धियोगको यात्रामा छौ। परमपिता परमात्माको साथमा बुद्धियोग लगाउँछौं। भक्तिमार्गमा त कति मेहनत गर्छन्। बाबा सँग बुद्धियोग नै रहँदैन। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— म एकै समयमा आएर म सँग योग लगाऊ भनी मत दिन्छु। यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन। ज्ञान सागर बाबा नै सुखको सागर, आनन्दको सागर हुनुहुन्छ। हरेकको महिमा अलग-अलग छ। सबैभन्दा ऊँच भगवान पतित-पावन हुनुहुन्छ। उहाँ एक हुनुहुन्छ, उहाँ पतित दुनियाँलाई पावन बनाउने पार्ट बजाइरहनु भएको छ। स्वयं पनि भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्प आएर सबैलाई तीर्थमा लिएर जान्छु। सबै भक्त पुरुषार्थ गर्छन् मुक्तिको लागि। संन्यासी निवृत्तिमार्ग वालाहरू मुक्ति चाहन्छन्, उनीहरू त सम्झन्छन्— सुख काग विष्टा समान हो। पाई पैसाको सुख हो, बाँकी दुःख नै दुःख छ। स्वर्गमा त यस्तो हुँदैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ त्यो निवृत्ति मार्गको रजोगुणी हृदको संन्यास हो। यो हो सतोगुणी बेहदको संन्यास। हामीलाई त सारा छी-छी सृष्टिलाई बदलिएर नयाँ सृष्टिमा आउनु छ। हामी देवता बन्छौं नि। लक्ष्मीको आह्वान गर्दा कति सरसफेई गर्छन्। अहिले छ बेहदको कुरा। सारा दुनियाँको सरसफाई हुनु छ, ५ तत्त्व पनि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छ। वहाँ त नम्बरवन वैभव रहन्छ। फूल आदि यस्ता हुन्छन् घरमा बस्दा पनि सुगन्ध आउँछ। इत्र आदि पनि लगाउन आवश्यक हुँदैन। अगरबत्तीको आवश्यकता पनि पर्दैन। प्राकृतिक सुगन्ध रहन्छ। स्वर्ग भन्ने बित्तिकै मुख मीठो हुन्छ।

परमपिता परमात्मा आएर सृष्टिलाई यति उच्च बनाउनुहुन्छ, त्यसैले यस्तो बाबा सँग कति प्रेम गर्नु पर्छ! प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ— बाबा, हामी नष्टोमोहा भएर हजुर सँग योग लगाउनेछौं। हजुरलाई नै वारिस बनाउँछौं। हरेकले आफ्नो कमाई गर्नु छ। त्यसैले कमाईको नशा हुनु पर्छ। जसले गर्छ उसैले पाउँछ। यो दुनियाँमा मनुष्यहरूले जे पनि गर्छन् पाप नै गर्छन्। अहिले बाबामाथि बलि चढ्नाले नै तिमी श्रीमतमा चल्नेछौ। धन हमेशा पात्रलाई दिइन्छ। यदि कुनै शराबीलाई दियो भने दिनेलाई दोष लाग्छ। कपूत बच्चाहरूलाई दियो भने उसको पाप पनि तिमीमाथि चढ्नेछ। त्यसैले हिसाब-किताब चुक्ता गर। समर्पित भइसकेपछि कसैलाई दिनको लागि अनुमति छैन, नत्र फेरि पाप लाग्छ। कन्यालाई त दिनै पर्छ। यदि स्वर्गको मालिक बन्दिन, स्वर्गमा जान चाहन्न, नर्कमा नै गोता खान चाहन्छे भने के गर्न सकिन्छ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— अब साना-ठूला सबैको मृत्यु हुनु छ। यी यादव-कौरवहरूले आफ्नो योजना बनाइरहेका छन्। पाण्डवहरूको फेरि आफ्नो योजना छ। जित त पाण्डवहरूकै छ नि। स्थूल लडाइको कुनै कुरा होइन। यहाँ त योग र ज्ञानको कुरा हो। जे पनि शास्त्र आदि पढेका छौ ती सबैलाई बिर्सिदेऊ। यहाँ बसेर सुरु देखि पढ। जीवन छँदै मेरेर बच्चा बन्यौ भने ती सबै बिर्सिनेछौ। तिमी साना बच्चा हो। बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिमी मेरो बनेर म सँग सिक। आफूलाई सानो काखको बच्चा सम्झ। बच्चाहरूलाई बाबा बसेर पढाउनुहुन्छ। यसमा साना पनि छन्, वृद्ध पनि छन्। सबैलाई बच्चा बनाइदिनुहुन्छ। फेरि श्रीमत दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! अहिलेसम्म जे जति सुनेका छौ त्यो भुल्दै जाऊ। हियर नो ईविल, सी नो ईविल... कुनै मनुष्यको कुरा नसुन। मनुष्यहरूले जे गर्छन् त्यो असत्य, गलत नै गर्छन्। सबैभन्दा खराब हो ईश्वरलाई सर्वव्यापी भन्नु। ओहो, बाबा सर्वव्यापी भए भने वर्सा को सँग लिने! यसरी त सबै बाबा हुने भए। शिवोहम्, तत् त्वम् भनिदिनाले वर्साको कुरै रहँदैन। सबैलाई उल्टो बाटो देखाएर डुबाइदिन्छन्। पतित कसले बनाउँछ?

२०७५ जेष्ठ १६ बुधवार ३०-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
रावणको मतमा चलने वालाले, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबैलाई भुल। म एकलाई याद गर। आफू मर्न्यो त संसारै मर्न्यो। प्राक्विकलमा यो पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु नै छ। कब्रिस्तान बन्नु नै छ, फेरि परिस्तान बन्नु छ। बमहरू खस्नु नै छ। सारा कब्रिस्तान बन्छ। फेरि नयाँ बन्छ। हिरोशिमा अहिले कति नयाँ बनेको छ। त्यसैले अब सारा संसार कब्रिस्तान हुनु नै छ। सबै मरे तुल्य सम्झ। अब परिस्तान बैकुण्ठको लागि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ।

बच्चाहरूले सम्झन्छन्— अहिले बापदादा आउनु भएको छ। शिवबाबा ब्रह्माको रथमा आएर रथी बन्नुहुन्छ। यस्तो होइन, कृष्ण कुनै अर्जुनको रथी बनेका थिए। होइन। परमपिता परमात्मा यस रथमा बसेर सुनाउनुहुन्छ। बाबा त धेरै व्यस्त रहनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म आएको छु पतित दुनियाँलाई पावन बनाउन। त्यसैले मैले कति रूप धारण गर्नु पर्छ। धेरैको ज्योति जगाउँछु। म सँग योग लगाऊ, यो पेट्रोल राख्यौ भने ब्याट्री चार्ज हुन्छ। दियो निभ्यो भने घरी-घरी घ्यू थप्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अब पूरा योग लगाऊ। तिमीलाई थाहा छ— बाबा यो ब्रह्माको तनद्वारा हामीलाई पढाउन आउनु भएको छ। भगवानुवाच, भगवान के भन्नुहुन्छ? प्यारा बच्चाहरू मलाई याद गर। मृत्यु तिमी शिर माथि खडा छ। सानो-ठूलो सबैको मृत्यु हुनु छ। यो हो मृत्युलोक। म अमरनाथ आएको छु अमरकथा सुनाउन। तिमी पार्वती अथवा सीताहरू हो। सबै रावणको जेलमा छौ। शोक वाटिकामा छौ। बाबा आएर अशोक वाटिकामा लैजानुहुन्छ। त्यहाँ कुनै शोक हुँदैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ठीक-बेठीक सोच्ने बुद्धि मिलेको छ। ठिक के हो, बेठिक के हो, पुण्य कसरी हुन्छ, पाप कसरी हुन्छ— यो सबै तिमीलाई थाहा छ। योग टुट्यो भने मायाले पाप गराइदिन्छ किनकि यो समय माया तमोप्रधान छ, त्यसैले कदम-कदममा सावधानी चाहिन्छ। श्रीमतमा चलनुमा कुनै नोक्सानी छैन। मनुष्यहरू भगवानलाई जान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमीलाई शिक्षा दिन। तिमी मेरो बच्चाहरू प्राण भन्दा पनि प्यारा छौ। जान्दछु— तिमी बच्चाहरू धेरै दुःखी भएका छौ। अब तिमीलाई सुखको दुनियाँमा लैजान आएको छु। सहोदर र सौतेनीका रहस्य पनि सम्झाएको छु। सहोदर बच्चाका बाबाको ध्यान रहन्छ। सहोदरले राजाईका वर्सा लिन्छन्। सौतेनीले प्रजाको वर्सा लिन्छन्। यत्रो सारा दैवी राजधानी स्थापना भइरहेको छ। तिमी राजाई पाउनको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। मुख्य कुरा हो पवित्रताको। विकारमा जाने विकल्प आयो भने पनि कर्मेन्द्रियले गर्नु हुँदैन। क्रोध आयो भने मुखले कराउनु हुँदैन। यदि तिमीमा भूत छ भने लक्ष्मीलाई कसरी वरण गर्न सक्छौ? जसमा ५ विकार छ उनीहरूलाई बाँदर भनिन्छ। बाबाले बाँदरको बदलामा आफ्नो नलिनी बच्चीको फोटो राख्न लगाउनु भएको छ। नराम्रो नबोल, नराम्रो नहेर... को चित्र छ। बच्चीलाई लौकिक पिताले सेन्टर खोलेर दिएका छन्। जे जति पूँजी थियो सबै बेचेर छोरी नलिनीलाई दिए। जसरी बाबाले सबै माताहरूलाई दिए, यसैगरी यिनले (काका भाइले) आफ्नी छोरीलाई दिए। सम्झे— यी पनि कन्या हुन्। किन यिनीबाट शुभ कार्य नगराउँ? बच्चीले भनिन्— म विवाह गर्दिनँ। त्यो पैसा यस कार्यमा लगाइदिनुस्। म पतित दुनियाँलाई पावन बनाउने सर्विस गर्छु। छोरा पनि छन् तर वारिस बच्चीलाई बनाइदिए। उनलाई कति उच्च पद मिल्छ! धेरैको आशीर्वाद उनको शिरमाथि आउँछ किनकि ईश्वरीय हस्पिटल अथवा ईश्वरीय कलेज खोलेका छन्। यो समयमा मनुष्यहरूको चलन नै यस्तो छ जसले गर्दा सबै थोक पापमा लगाइदिन्छन्। पाप गर्छन् र गराइरहन्छन्। पाप आत्मा बनेका छन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू मेहनत गर। पापको बोझ धेरै छ। निरन्तर याद

२०७५ जेष्ठ १६ बुधबार ३०-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
गर्ने पुरुषार्थ गर। अन्तमा यस्तो अवस्था रहोस्। संन्यासीहरू पनि यसरी बसी-बसी जान्छन्। सम्झन्छन्—
हामी गएर ब्रह्ममा लिन हुन्छौं। यसो भनेर शरीर छोडिदिन्छन्। यस्तो पनि हुन्छन् फेरि त्यो समयमा सन्नाटा
छाउँछ। यी बाबा आफ्नो अनुभवको कुरा सुनाउँछन्। अनुभव पनि हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू सृष्टिका पापात्माहरूलाई पुण्यात्मा बनाउने वाला सच्चा ज्ञान गंगाहरू
हौ। गंगाको किनारमा देवताहरूको मन्दिर बनाएका छन्। नाम राखिदिएका छन् गंगा। पानीको नदी त
पतित-पावन हुन सक्दैन। न त देवताहरू नै पतित-पावन हुन्। पतित-पावन त ब्राह्मण हुन्। उनीहरूले
गंगाको ठाउँमा देवताको मूर्ति राखिदिएका छन्। देवताहरूले त पतितलाई पावन बनाउँदैनन्। कसैलाई
सोध्न सक्ने मनुष्यहरूलाई यो ज्ञान छैन। कहाँ त्यो पानीको नदी, कहाँ यी देवताहरू। यो समयमा तिमी ज्ञान
गंगाहरूबाट ज्ञान स्नान गछौं त्यसैले देवता बन्छौ। तिमी सेवा हो मनुष्यलाई देवता बनाउनु। यहाँ आत्मा
पवित्र बन्छ। आत्माहरूलाई इन्जेक्सन चाहिन्छ।

बाबा आएर ज्ञान-योगको इन्जेक्सन दिनुहुन्छ। ५ हजार वर्ष पहिले पनि बाबाले यो ज्ञान-योग सिकाउनु
भएको थियो जसलाई भक्तहरूले प्राचीन गीताको ज्ञान र योग भन्ने गर्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मनमा कुनै पनि विकल्प आयो भने पनि कर्मेन्द्रियहरूबाट कुनै विकर्म नगर। राजाई पाउनको
लागि पवित्रताको प्रतिज्ञा अवश्य गर्नु छ।
- २) जीवन छँदै मेरेर आफूलाई सानो बच्चा सम्झिनु छ। एक बाबासँग नै सुन्नु र सिक्नु छ, अरू
सबैथोक भुल्नु छ।

वरदानः— असोचता बनेर, बाबाको शक्ति मदतको रूपमा अनुभव गर्ने चिन्तामुक्त भव

कति बच्चाहरूले सोच्छन्— सेवा कसरी बढ्ला, राम्रा-राम्रा जिज्ञासु थाहा छैन कहिले
आउलान्, कहिलेसम्म सेवाको भाग-दौड गर्नु पर्ने हो! तर सोच्नाले सेवा बढ्दैन। असोचता
बनेर बुद्धिलाई फ्री राख अनि बाबाको शक्ति मदतको रूपमा अनुभव गछौं र सेवाको वृद्धि
स्वतः हुन्छ। बाबा गराउनेवाला हुनुहुन्छ र गर्ने निमित्त म आत्मा हुँ— यसलाई भनिन्छ
असोचता अर्थात् एको याद। उसलाई कुनै चिन्ता हुन सक्दैन। जहाँ शुभचिन्तन हुन्छ, त्यहाँ
कुनै चिन्ता हुँदैन।

स्लोगनः— आफ्नो उपराम स्थितिद्वारा सबै कुराहरूबाट किनारा गन्यौ भने एक बाबाको सहाराको
अनुभव हुन्छ।